

Recenzie: „Pe Cărarea Raiului” – Convorbiri duhovnicești cu Înaltpreasfințitul Ioan. Autor: Luminița Cornea, Editura „Casa Cărții de Știință”, Cluj Napoca, 2010, 97 de pagini.

Cartea aceasta, care cu adevărat zidește, a venit ca un dar duhovnicesc de Crăciun, din partea protagoniștilor ei, adică a *Înaltpreasfințitului Părinte Ioan Selejan – Arhiepiscopul Covasnei și Harghitei și a doamnei Profesoară de limbă, grai și cuget românesc Luminița Cornea* – care a purtat un viu, folositor și binecuvântat dialog duhovnicesc cu Arhiepiscopul demn și destoinic ori pilduitor Ioan – care s-a născut la 16 noiembrie anul 1951, în localitatea Pietrani, județul Bihor, fiind primul episcop al Episcopiei Covasnei și Harghitei, înființată în anul 1994... Studiile sale sunt următoarele: Liceul „Constantin Brâncuși” din Oradea, promoția 1971; Facultatea de Instalații și Automatizări din București, promoția anului 1976; Seminarul Teologic din Craiova, promoția 1986; Facultatea de Teologie Ortodoxă din Sibiu, promoția anului 1990; Institutul Biblic din Ierusalim, perioada anilor 1991-1994; Cursurile de doctorat le-a urmat la Institutul Biblic din Ierusalim, domeniul Biblice, Egiptologie și Orientalistică. Iar din activitatea sa bogată și deosebită spicuim următoarele: În anul 1980 și-a început viața monahală la Mănăstirea Lainici, județul Gorj; A fost hirotonit diacon la aceeași mănăstire în 6 august anul 1990; A fost hirotonit preot la Mănăstirea Tismana în 15 august anul 1990; Între anii 1990-1994 a fost starețul Mănăstirii Lainici; În anul 1994 a fost Arhimandrit și Superior al Așezămintelor Românești de la Ierusalim; În 9 iulie anul 1994 a fost ales Episcop al Covasnei și Harghitei; A fost hirotonit episcop la Mănăstirea “Sf. Proor. Ilie Tesviteanul” din orașul Toplița, județul Harghita în 20 iulie anul 1994; În 25 septembrie 1994 a fost instalat Episcop al Covasnei și Harghitei, la Miercurea Ciuc. În ziua de 12 septembrie anul 2007 a fost unul din cei trei candidați la scaunul patriarhal al Bisericii Ortodoxe Române. Pe 23 februarie anul 2008 sinodul mitropolitan ortodox de la [Iasi](#) l-a desemnat drept candidat pentru funcția de Mitropolit al Moldovei și Bucovinei. În urma ședinței Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din luna iunie anul 2009, Preasfințitului Episcop Ioan al Covasnei și Harghitei i-a fost acordat titlul de arhiepiscop onorific, ca un gest de răsplată, prețuire și profundă recunoștință pentru întreaga sa activitate, plină de trudă, jertfă și sacrificiu, în cei șaisprezece ani de Arhipăstor duhovnicesc al ținutului românesc din centrul țării, al Covasnei și Harghitei. Aceasta s-a petrecut după mari și multe lupte. După decembrie anul 1989, pe fondul frământărilor existente în viața credincioșilor din județele Covasna și Harghita, a fost reluată propunerea de înființare a unei Episcopii pentru credincioșii români ortodocși din județele Harghita și Covasna. Asociațiile locale, Liga cultural-creștină „Andrei Șaguna” din Sfântu Gheorghe și Fundația cultural-creștină „Miron Cristea” din Miercurea Ciuc, întreprind numeroase demersuri pentru sprijinirea Bisericii Ortodoxe de aici, printre care amintim: audiența la vrednicii de pomenire și de pie memorie sau amintire Patriarhul Teoctist Arăpașu și la Mitropolitul Antonie Plămădeală al Ardealului (1991, 1992).

În cadrul Zilelor „Nicolae Colan” de la Sfântu Gheorghe, din 4-5 decembrie anul 1993, în prezența Mitropolitului Antonie Plămădeală, se discută problema înființării unei Episcopii cu sediul la Sfântu Gheorghe (Arcus) sau Covasna. În ședința Adunării Eparhiale a Arhiepiscopiei Sibiului din 9 ianuarie anul 1994 a fost propusă pe ordinea de

zi, de către mitropolitul Antonie, după discuția preliminară cu Patriarhul Teoctist și membri ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, înființarea unei episcopii pentru zona Harghita-Covasna. La data de 11 ianuarie anul 1994, Adunarea Națională Bisericească a hotărât înființarea acestei noi eparhii. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a aprobat, în ședința din zilele de 22-23 martie anul 1994, la propunerea Adunărilor Eparhiale ale Arhiepiscopiei Sibiului și Episcopiei Albei Iulia, organizarea și delimitarea teritorială a Episcopiei Covasnei și Harghitei, cu reședința în Miercurea Ciuc.

În prezența vrednicului și distinsului Mitropolit Antonie Plămădeală al Ardealului, în 31 mai anul 1994, la Catedrala Ortodoxă din Miercurea Ciuc s-a constituit Adunarea Eparhială a Episcopiei Ortodoxe a Covasnei și Harghitei, iar în 12 iulie anul 1994, Colegiul Electoral Bisericesc a procedat la alegerea întâistătătorului nou-înființatei Episcopii a Covasnei și Harghitei, cu sediul la Miercurea Ciuc, sufragana a Mitropoliei Ardealului, în persoana arhimandritului Ioan Selejan - Superiorul Așezămintelor românești de la Ierusalim și Iordan. La praznicul Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul, în 20 iulie anul 1994, la Mănăstirea „Sfântul Ilie“ din orașul Toplița, județul Harghita, s-a săvârșit hirotonia Preacuviosului Părinte Arhimandrit Ioan Selejan ca Episcop al Covasnei și Harghitei, fiind întronizat la 25 septembrie același an, la Miercurea Ciuc. Și unde în cei 15 ani de păstorire, Preasfințitul Părinte Episcop Ioan Selejan a înmulțit, dezvoltat și crescut numărul parohiilor de la 99 la 132 de unități, a hirotonit 78 de preoți, s-au construit 24 de biserici, șase mănăstiri și schituri, patru capele militare, 20 de case parohiale, au fost reparate 86 de biserici și 57 de case parohiale, au fost restaurate și repictate 39 de biserici. Iar Duminică, 23 august anul 2009, s-a mai scris o dată de aur în hronicul Ortodoxiei de pe aceste bătrâne și vitregite meleaguri: cu prilejul împlinirii a 15 ani de existență a Episcopiei Covasnei și Harghitei, întâistătătorul acesteia, Părintele Episcop Ioan Selejan, a fost înălțat în treapta arhierescă, onorifică de Arhiepiscop, de către Preafericitul Părinte Daniel Ciobotea – Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

Atașată fiind Bisericii, doamna profesoară Luminița Cornea încearcă în acest volum să-și lămurească anumite întrebări despre locul, rostul și menirea omului pe acest pământ. Căutarea unor răspunsuri la multele și variatele probleme care o preocupă și o frământă au determinat-o să se îndrepte și să se adreseze unui ales părinte duhovnicesc, în persoana Arhiepiscopului Ioan. Cu alte cuvinte, cartea de față este rezultatul acestor întrebări și căutări și totodată, o mărturie vie că intelectualul roman, omul de cultură, dorește să se apropie din ce în ce mai mult de Dumnezeu și de Împărăția Sa Cea Sfântă și Veșnică. Aș mai adăuga că această lucrare recuperează și recapitulează o mărturisire de credință a cărturarului, având în vedere mediul în care au trăit, au crescut și s-au format generații întregi de intelectuali români înainte de anul 1990. Este și cazul autoarei volumului de față, în care dialogul cu un adevărat părinte duhovnicesc „lasă în suflet multă pace și lumină. Este lumina care ne călăuzește pe cărarea raiului, dacă i-am pătruns înțelesul. Cu cât vom pricepe mai bine semnificația, lumina va pune stăpânire pe sufletul nostrum, înfrumusețându-l. Glasul ierarhului duhovnicesc reprezintă lumina care ne acoperă cu harul său. Sămânța aruncată va răsări și va supraviețui, dacă vom avea grijă să nu-I tăiem rădăcina – credința. Lumina străbate în întuneric. Vâzând-o, ne entuziasmăm, ne înflăcăram, dar este necesar să luăm aminte asupra ei, să-I pătrundem înțelesul, semnificația. Cuvintele Înaltpreasfințitului Părinte Ioan – Arhiepiscop al Episcopiei Ortodoxe Române a Covasnei și Harghitei – sunt cuvinte pline de încărcătură duhovnicească, pe înțelesul tuturor, dar cu profunde semnificații. Înaltpreasfinția Sa este

întruchiparea ierarhului adevărat, apropiat de popor, aflat mereu între enoriași. Are darul de a zidi pe fiecare om cu un cuvânt bun, conducându-l spre lumina cunoașterii adevărului, deoarece nu este om care să meargă prin întuneric și să nu dorească să-I apară în priviri lumina. Cum? Calea cea mai importantă este dialogul, convorbirea cu duhovnicul. O astfel de convorbire redăm în cartea de față, prin dialogul cu Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Ioan al Covasnei și Harghitei, având în vedere subiecte și teme de larg și real interes, cum ar fi: ”*Să deschidem ușa sufletului nostru*”, ”*Oamenii cinstitori de Dumnezeu și de aproapele*”, ”*Nevoia rugăciunii – adânc săpată în inima omului*”, ”*Cuvinte despre cinstirea icoanelor*”, ”*Cinstirea Sfintei Cruci*”, ”*Despre Sfânta Liturghie*”, ”*Cinstirea Maicii Domnului*”, ”*Învățăături la diverse periscope evanghelice*”, ”*Despre sfinți*”, ”*Tâlcuirea înțelesului unor pilde, legende, proverbe*”... Am pornit în a scrie rândurile de față de la dialogurile susținute de Î.P.S. Ioan cu reporterii ai mass-mediei românești. De fiecare dată, ascultând cuvintele de învățătură ale Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Ioan, rostite cu diferite prilejuri și ocazii, mi-au rămas în suflet explicații deosebite în legătură cu diverse periscope din Sfintele Evanghelii ori sfaturi sau îndemnuri referitoare la diverse situații de natură duhovnicească și bisericească” – după cum afirmă autoarea, Doamna Profesoară Luminița Cornea, din municipiul Sfântu Gheorghe, județul Covasna – care este profesoară de grai și limbă românească, după cum îi plece Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Ioan să-I numească pe profesorii de limbă și literatură română. Îndelungată și de succes carieră didactică și-a încununat-o cu publicarea tezei de doctorat, cu titlul: ”*Locuțiuni verbale în romanul istoric sadovenian – o abordare gramaticală, stilistică și poetică*”. Preocupată fiind de cercetarea filologică, și cea istorică, de literatura română veche și de texte religioase, Doamna Profesoară Luminița Cornea a editat și a reeditat volume și scrieri ale unor vrednici preoți și ierarhi. Mă gândesc, în mod special, la cartea preotului Ioan Graure ”*Cinstirea părinților*” și la reeditarea volumului ”*pentru neam și pentru lege*” al Episcopului Iustinian Teculescu.

În încheiere vom afirma și susține cu toată convingerea că prin publicarea acestor convorbiri duhovnicești cu un cunoscut, recunoscut și renumit ierarh și slujitor al Bisericii noastre, strămoșești și dreptmăritoare – Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Ioan Selejan – căruia îi dorim să aibă parte, în continuare, de mult spor și de multe împliniri duhovnicești, autoarea ne-a făcut un scump cadou sufletului și cugetului nostru, al cititorilor, pentru care îi mulțumim în mod deosebit, dorindu-i multă sănătate și mult succes, în continuare!...

Drd. Stelian Gomboș.